

Extra samenwerking op meerdere fronten

Position paper NVvA inzake de wijziging van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen en de Ziektewet

Vanaf 1 september 2021 wordt het advies van de bedrijfsarts over de belastbaarheid van een (uitgevallen) werknemer leidend bij de RIV-toets. De verzekeringsarts is niet langer betrokken bij deze toets. Deze verandering is mede bedoeld om werkgevers te ontlasten. Zij krijgen niet langer te maken met loonsancties vanwege verschil van inzicht tussen bedrijfsarts en verzekeringsarts.

De arbeidsdeskundige behoudt een sleutelrol bij de RIV-toets en beoordeelt of werkgever en werknemer voldoende re-integratie-inspanningen hebben gedaan tijdens de twee jaar van loondoorbetaling bij ziekte. De arbeidsdeskundige moet zich hierbij baseren op de (mate van) belastbaarheid die de bedrijfsarts heeft vastgesteld. In reactie op deze voorgenomen wetswijziging willen wij als Nederlandse Vereniging van Arbeidsdeskundigen (NVvA) de Minister graag de volgende zaken ter overweging meegeven:

1. Extra aandacht nodig voor impact arbeidsdeskundigen

De verandering bij de RIV-toets heeft niet alleen gevolgen voor UWV-arbeidsdeskundigen, maar ook voor arbeidsdeskundigen in de private sector. Het gaat hierbij om arbeidsdeskundigen die bij of voor arbodiensten, re-integratiebedrijven of letselschadeverzekeraars werken. Zij zijn actief in de eerste twee verzuimjaren en nauw betrokken bij re-integratie eerste en tweede spoor.

Met de wetswijziging is het extra belangrijk dat private arbeidsdeskundigen zich bewust zijn van de impact die belastbaarheid heeft op re-integratie en (eventueel) de WIA-beoordeling. Een onjuiste weergave of vertaling van iemands belastbaarheid kan later in het proces grote consequenties hebben. De nieuwe werkwijze is namelijk niet altijd in het voordeel van werknemers. Als iemands werkgever - in lijn met de belastbaarheid zoals de bedrijfsarts die aangeeft - voldoende re-integratie-inspanningen heeft verricht, kan het dienstverband voortaan niet meer leiden tot een jaar loondoorbetaling.

Bij de claimbeoordeling voor de WIA is het vervolgens denkbaar dat de verzekeringsarts de beperkingen zodanig vaststelt dat de UWV-arbeidsdeskundige vervolgens mogelijkheden voor gangbare arbeid constateert. Een werknemer kán dan uitkomen op minder dan 35% verlies van verdien capaciteit en is vervolgens aangewezen op WW en Bijstand. Voor private arbeidsdeskundigen is het zaak dat ze zich zeer goed bewust zijn van deze mogelijke consequenties. Daar hebben wij als beroepsgroep zelf een grote rol in.

2. Samenwerking tussen private arbeidsdeskundige en bedrijfsarts

Als private arbeidsdeskundigen eerder in het proces worden ingeschakeld, kunnen ze met hun expertise zorgen voor betere keuzes op het gebied van re-integratie. Private arbeidsdeskundigen werken nu al vaak in de eerste twee verzuimjaren samen met bedrijfsartsen - op het moment dat de werkgever hierom vraagt. Die samenwerking kan vaak eerder in het proces plaatsvinden. Private arbeidsdeskundigen kunnen bedrijfsartsen aan de hand van het belastbaarheidsprofiel goed inzicht geven in de weging van de belasting en belastbaarheid van een werknemer. En zo het traject terug naar werk verbeteren en versnellen. Er ligt, ook voor ons als NVvA, een uitdaging om werkgevers beter bewust te maken van de rol die de private arbeidsdeskundige kan spelen bij de re-integratie van werknemers.

3. Samenwerking tussen private arbeidsdeskundige en UWV-arbeidsdeskundige

De verandering bij de RIV-toets vraagt ook om meer afstemming en communicatie tussen private arbeidsdeskundigen en UWV-arbeidsdeskundigen. Het vraagt om meer inzicht in elkaars werk en – met in achtneming van ieders rol - waar nodig meer communicatie om de diverse belangen te dienen. Private arbeidsdeskundigen kunnen, bijvoorbeeld, beter leren inschatten hoe UWV de re-integratie-inspanningen beoordeelt. Zo worden ze een goede gesprekspartner voor de arbeidsdeskundige bij UWV én voor de werkgever en werknemer in kwestie.

4. Samenwerking tussen UWV-arbeidsdeskundige en bedrijfsarts

De nieuwe werkwijze vraagt ook extra aandacht voor meer afstemming en communicatie tussen de UWV-arbeidsdeskundige en de bedrijfsarts. UWV-arbeidsdeskundigen kunnen de RIV-toets alleen goed uitvoeren als ze van de bedrijfsarts heldere informatie krijgen. Ze zullen in gesprek gaan met bedrijfsartsen om informatie helder te krijgen. Bijvoorbeeld als ze vragen hebben over de belastbaarheid van een werknemer en/of het verloop hiervan.

5. Samenwerking tussen drie beroepsgroepen

De wetwijziging vraagt ook om nauwe samenwerking tussen bedrijfsartsen, verzekeringsartsen en arbeidsdeskundigen. De eerste stap is dat iedereen één en dezelfde ‘taal’ gaat spreken op het gebied van belasting en belastbaarheid. Deze taal moet in onze ogen een verplichtend karakter hebben. Alle bedrijfsartsen hanteren voortaan één referentiekader met uniforme definities voor belastbaarheid die iedere arbeidsdeskundige, privaat of UWV, kan begrijpen. Als alle bedrijfsartsen een uniforme beschrijving van de belastbaarheid van werknemers hanteren, kunnen arbeidsdeskundigen op hun beurt altijd hun expertise optimaal inzetten, lees: iemands individuele belastbaarheid op een door iedereen te begrijpen manier vertalen naar re-integratie en werk.

Zodra het nieuwe referentiekader voor belastbaarheid er is, moeten arbeidsdeskundigen en artsen hierin ook worden getraind. Doel zou wat ons betreft zijn dat iedereen dit gemeenschappelijk kader gebruikt vanaf de invoering van de nieuwe werkwijze. Het is raadzaam dat de beroepsverenigingen NVvA, NVAB en NVVG deze deskundigheidsbevordering gezamenlijk organiseren. Zo kan goede afstemming plaatsvinden tussen de beroepsgroepen. Ook nadat de wet in werking is getreden is in onze ogen een programma nodig waarbij bedrijfsartsen, verzekeringsartsen en arbeidsdeskundigen op consequente wijze kennis en vaardigheden kunnen uitwisselen en van elkaar blijven leren.

6. De arbeidsdeskundige als kerndeskundige

Om de transparantie van het Poortwachtertraject voor werknemer en werkgever te vergroten is het van belang dat de samenwerking tussen bedrijfsarts en arbeidsdeskundige optimaal is. Een wettelijke borging van de positie van de arbeidsdeskundige eerste spoor en als kerndeskundige versterkt deze samenwerking. Als werkgever en werknemer weten en begrijpen wat de formele - en mogelijke - rol is van arbeidsdeskundigen zullen zij deze specifieke expertise gericht - en waarschijnlijk ook vaak eerder - inzetten op de route naar re-integratie.